

РЕШЕНИЕ

№ 4582

гр. София, 11.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 31.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Радина Карамфилова**

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **7274** по описа за **2023** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), чрез процесуалния си представител юрк. Д., срещу Решение № 1601 от 06.04.2023 г., постановено по АНД № 11495/2022 г. по описа на Софийски районен съд, 10-ти състав, с което е отменен Електронен фиш № 8504625253 за налагане на имуществена санкция за

нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, с който на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, за нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП, на "БОБО КАР" ЕООД е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2 500 лева, а на основание чл. 10б, ал. 5 от ЗП е определена такса в размер на 167 лева.

Касаторът изразява несъгласие с изводите на районния съд, като излага мотиви за неправилност, поради нарушение на материалния закон. Моли за отмяна на решението на СРС, съответно да бъде потвърден оспорения ЕФ, като законосъобразен.

По делото е постъпила и частна жалба от "БОБО КАР" ЕООД, ЕИК[ЕИК], срещу Определение № 1967 от 15.06.2023 г. постановено по АНД № 11495/2022 г. по описа на Софийски районен съд, 10-ти състав, с което молбата на "БОБО КАР" ЕООД за

изменение на оспорваното решение в частта за разноските е оставена без уважение. Излагат се доводи, че оспореното определение е незаконосъобразно, като постановено в разрез с материалния закон. Моли да бъде отменено определението на СРС и да бъдат присъдени разноските, както са претендирани и доказани.

В съдебно заседание, редовно призован, касаторът се представлява от юрк. Г., която поддържа касационната жалба и моли за нейното уважаване. Оспорва частната жалба. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност.

Ответникът, "БОБО КАР" ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [улица], представлявано от управителя М. Е. Б., чрез пълномощника си адв. Л., в писмен отговор излага становище за неоснователност на касационната жалба, съответно за правилност на оспорения съдебен акт, като моли същото да бъде потвърдено. Претендира разноски.

Редовно призован за съдебно заседание, ответникът се представлява от адв. Л., която оспорва касационната жалба и поддържа частната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура моли да бъде потвърдено решението на СРС.

Административен съд София – град, XXV-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната и частната жалби са процесуално допустими – подадени са срещу актове, които могат да бъдат оспорени пред АССГ, от лица, легитимирани да го направят /по арг. от чл. 210, ал. 1 АПК за касатора и чл. 144 АПК, вр. чл. 248, ал. 1 ГПК за частния жалбоподател/. Спазени са и преклузивните срокове за това.

С оспореното пред касационната инстанция Решение № 1601 от 06.04.2023 г., постановено по АНД № 11495/2022 г. по описа на Софийски районен съд, 10-ти състав е отменен Електронен фиш № [ЕГН] за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, с който на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, за нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП, на "БОБО КАР" ЕООД е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2 500 лева, а на основание чл. 10б, ал. 5 от ЗП е определена такса в размер на 167 лева.

За да постанови обжалвания съдебен акт, решаващият състав на СРС е установил от фактическа страна, че на 16.06.2021 г. в 16:09 часа, при ТОЛ-секция 10181, на път А-6, 50+427 км., посока нарастващ километър, превозното средство на "БОБО КАР" ЕООД с рег. [рег.номер на МПС] е заснето да се движи и автоматично било установено, че превозното средство „няма маршрутна карта или бордово устройство“.

Въз основа на снимковия материал от устройство № 1018 Dir:1 ID:010438 от 16:09 часа на 16.06.2021 г. срещу "БОБО КАР" ЕООД е съставен Електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата с № [ЕГН] за това, че на 16.06.2021 г., в 16:09 часа, е установено нарушение № C5AD444A0D0678FFE 053021F160A9362 с ППС влекач „Волво ФХ 1242 Т“ с рег. [рег.номер на МПС], с технически допустима максимална маса 20100, брой оси 2, екологична категория ЕВРО 3, в състав с ремарке с общ брой оси 5, с обща технически допустима максимална маса на състава 0, в общ. Столична, за движение по път А-6, км. 50+427, с посока нарастващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за

посоченото ППС изцяло не е заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП, тъй като за посоченото ППС няма валидна маршрутна карта или валидна ТОЛ-декларация за преминаването. Нарушението е квалифицирано по чл. 102, ал. 2 от ЗДвП и на основание

чл. 187а, ал. 2, т. 3, вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП на жалбоподателя „БОБО КАР“ ЕООД е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2 500 лева. В Електронния фиш е записано, че независимо от налагането на това административно наказание „БОБО КАР“ ЕООД дължи и заплащане на съответна такса по чл. 10б, ал. 5 от ЗДвП съобразно категорията на

притежаваното пътно превозно средство в размер на 167 лева.

Електронният фиш е изпратен по пощата на „БОБО КАР“ ЕООД и е получен на 16.08.2022 г., след което е обжалван с жалба, подадена директно в АПИ – Национално ТОЛ управление на дата 29.08.2022 г.

Горепосочената фактическа обстановка съдът е установил от представените по делото писмени доказателства: договор с предплатен баланс № 9129 от 28.02.2020г. между „Интелигентни трафик системи“ АД и „БОБО КАР“ ЕООД; заявка за плащане № 130591 от 04.03.2020г.; свидетелство за регистрация на МПС – част I с №[ЕИК]; известие за доставяне на Електронен фиш № [ЕГН]; създаден доклад от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП за установени нарушения по чл. 179, ал. 3-Зв от ЗДвП /извлечение за нарушение № [ЕГН]/; снимков материал от устройство № 1018; справка за собственост на МПС с рег. [рег.номер на МПС] ; Протокол за електрически уредби и съоръжения до и над 1000 V, съпротивление на мълниезащитни заземителни уреди № 0832-002/13.01.2020 г.; Протокол за електрически уредби и съоръжения до и над 1000 V, съпротивление на защитни заземителни уреди № 0832-001/13.01.2020 г.; Сертификат за контрол № 0832/13.01.2020 г.; Акредитация; Протокол за установяване годността за приемане на изграждането, доставката и монтажа на нова стационарна контролна точка; Протокол за установяване годността за приемане на изграждането, доставката и монтажа на система за определяне на теглото на преминаващите ППС в движение; Протокол № 28765/21 от 09.09.2021 г. на Управителния съвет на АПИ; Заповед № РД-11-4/23.01.2020 г. на Председателя на Управителния съвет на АПИ; Заповед № РД-11-983/13.09.2021г. на и.д. Председател на Управителния съвет на АПИ; образци на Електронен фиш и писмо от АПИ – Областно пътно управление – С. с вх. № 154958 от 25.07.2022 г.

Съдът е установил, че според писмо на АПИ – Областно пътно управление – С. с вх. № 154958/25.07.2022г. (депозирано пред СРС по друго дело) на път А-6 „Европа“ до юли 2022 г. няма километър 50+427.

За да отмени обжалвания пред него ЕФ СРС приема, че не е спазена процедурата, предвидена в закона, за ангажиране на административно -наказателната отговорност на дружеството. Това е така, защото ангажирането на административнонаказателната отговорност по чл. 179, ал. 3б ЗДвП с издаване на електронен фиш при условията на чл. 189ж ЗДвП е недопустимо. По тези съображения, подробно мотивирани, СРС е отменил ЕФ като незаконосъобразен.

Съобразявайки така описаната и възприета фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното решение.

Пред СРС не са събрани гласни доказателства и не са разпитани свидетели.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна и при спазване на преклузивния срок.

Съдът намира подадената жалба за НЕОСНОВАТЕЛНА, а решението на СРС за правилно, поради следните съображения.

Същото е постановено при пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина и при правилно приложение на материалния закон. В тази връзка доводите в касационната жалба са неоснователни.

Касационната инстанция споделя мотивите на въззивния съд, че към датата на извършване на процесното нарушение законодателят е предвидил възможност за издаване на електронен фиш само и единствено за нарушения на чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, но не и за нарушения по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП., поради което издаденият електронен фиш за ангажиране отговорността на нарушителя за извършеното от него административно нарушение е незаконосъобразен и следва да бъде отменен само на това основание.

Така, съгласно чл. 189е, ал.1 и 2 от ЗДвП актовете за установяване на административни нарушения по чл.179, ал. 3 - Зв се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3 - 3б и чл. 167а съобразно тяхната компетентност (ал.1), като при установяване на нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта (ал. 2). Посочената разпоредба ясно и категорично постановява, че за административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - Зв се съставят актове за административни нарушения, както и компетентността на органите, които ги съставят.

По същият категоричен начин, следващата разпоредба на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП постановява, че при нарушение по чл. 179, ал. 3, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение.

За пълнота на изложението съдът следва да отбележи, че е правилен изводът относно приложение на чл. 2, § 7 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 и че в случая едва след уведомяване от страна на доставчика на електронна услуга за събиране на пътни такси на собственика и ползвател на ППС относно отстраняване на техническата нередовност в бордовото устройство и при проявено бездействие от ползвателя на услугата, е следвало да се пристъпи към ангажиране на АНО на водача на процесното ППС, като последвалата нормативна уредба в сила от 01.01.2024 г. в чл. 10б, ал. 7-9 от ЗП съобразява това изискване. В случая не се установява, нито се твърди това уведомяване да е било предприето и да е предложена възможност за отстраняване на нередовността, преди да се образува административнонаказателно производство.

На следващо място, настоящата касационната инстанция намира, че наложеното наказание е непропорционално на тежестта на извършеното нарушение като съобразява в тази връзка Решение от 21.11.2024 г. по дело С-61/2023 г. на СЕС, съгласно което член 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на

Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011 г., трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност чрез заплащане на „компенсаторна такса“ с фиксиран размер.

Водим от изложеното при служебната проверка, не се установиха въведените от касатора пороци по чл. 218, ал. 2 от АПК на обжалвания съдебен акт. Процесното решение на СРС се явява обосновано и законосъобразно, а касационните възражения срещу него неоснователни.

При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде оставено в сила.

По отношение на частната жалба, съдът счита същата за НЕОСНОВАТЕЛНА, поради следното:

Касационната инстанция изцяло споделя изцяло доводите на районния съд, т. к. безспорно към момента на заплащане на адвокатското възнаграждение, а именно 22.08.2022 г. е била в сила редакцията на разпоредбата на чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. (изм. и доп., бр. 68 от 31.07.2020 г.), която предвижда, че при интерес от 1 000 до 5 000 лв. – 300 лв. + 7 % за горницата над 1000 лв., т. е 405 лв., както правилно и обосновано е приел СРС.

По изложените съображения, оспореното определение следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, основателно и доказано е искането на ответника за присъждане на разноски в общ размер на 1 200 лева, представляващи договорено и платено адвокатско възнаграждение в производството пред ВАС и касационната инстанция. С оглед фактическата и правна сложност на делото, активното участие на защитника в производството не се споделят възраженията за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

По гореизложените съображения и на основание чл. 222, ал. 1 АПК, Административен съд – София град, XXV касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1601 от 06.04.2023 г., постановено по АНД № 11495/2022 г. по описа на Софийски районен съд, 10-ти състав.

ОСТАВЯ В СИЛА Определение № 1967 от 15.06.2023 г., постановено по АНД № 11495/2022 г. по описа на Софийски районен съд, 10-ти състав.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на "БОБО КАР" ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [улица], представлявано от управителя М. Е. Б., сумата в размер на 1 200 (хиляда и двеста) лева, представляваща разноски в производството.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: